

74/2 desesmissar v. fr. Corregut
d'esmissament (a una cosa es-
missada)

desertivol -a adj. Que deserta
desescurmar v. tr. Escumar
desesma f. Manca d'esma
~~desesmar~~
desesmar v. tr. fer perdre l'esma
| Bon. Perde l'esma
desesment m. Manca d'esment

9 de la impotència de recibir.
7 la desesperació dels seus pares.

a la desesperada loc. adv.
Posant hi tot l'esforç, la pressa
etc. de qui hom és capaç

desertor -a adj. i m. i f.

desesper m. Estat del qui no té es-
perança; desesperació

desesperació f. Estat de gran pertorbació de
l'ànim deguda a la pèrdua de tota esperança de
salvació, a la consideració d'un mal irreparable
lliurar-se a la desesperació | Un infant que es

desesperadament adv. D'una manera
desesperada. Plorava desesperadament

desesperador -a adj. Que desespera